

VERGETEN GENTSE SCHRIJVERS
VAN ZEVE(N)COTTE JACOB (GENT 1596
HARDERWIJK (NL) 1642)

Augustijn, hoogleraar in welsprekendheid, dichter, dramaturg
Jacob Van Zeve(n)cotte werd geboren in 1596 in de Lange Steenstraat als zoon van François en Maria uten Eeckhoute, beiden uit een oude patriciërsfamilie. Zijn grootvader François was procureur bij de Raad van Vlaanderen. Verwant met de families Heinsius en de Harduwijn. Aanvankelijk onderwijs kreeg hij bij de pastoor van de Sint-Michielsparochie die hem de klassieke wereld verklaarde, Latijn leerde en hem in sterren- en aardrijkskunde onderwees.. Hij studeerde in het college van de Augustijnen te Gent en daarna rechten te Leuven. Wordt advocaat. Na een reis naar Rome (1614), waar hij overvallen werd door malariakoorts, trad hij in bij de Augustijnen te Gent (1616). Even voordien was zijn moeder overleden. Bij die intrede trad Franciscus Van Zevecote, notaris te Gent, op als getuige. In 1619 legde hij de kloostergeloften af, in 1620 werd hij tot priester gewijd. Leraar in de retorica, eerst bij de Augustijnen te Gent, daarna te Brussel. Uitgetreden in 1623. Week uit naar Leiden bij Daniël Heinsius en werd er protestant. Hij gedroeg zich dapper tijdens het beleg van Harderwijk door de Spanjaarden en trad er in het huwelijk met Maria Wouters in 1626. In 1627 hoogleraar in de retorica te Harderwijk, waar hij zich hoofdzakelijk aan filologische arbeid en rechtsgeleerdheid wijdde. Het overlijden van zijn vijfjarig dochtertje in 1635 was een slag die hij niet meer te boven kwam. Overleden te Harderwijk in 1642.

Jacob schreef Nederlandse en Latijnse gedichten. In 1621 verschenen zijn **Emblemata of Sinnebeelden met dichten verciert**, met 72 kopergravures. Achterin de bundel bevinden zich de Nederduytsche gedichten die hij te Gent, gespreid over enkele jaren, had geschreven, o.a. de erotische liefdesgedichten voor Thaumantis, een gefingeerde naam voor een meisje voor wie hij in zijn jongere jaren een onbeantwoorde liefde had gekoesterd. Zijn Nederlandse gedichten, vooral zijn minnedichten, getuigend van een opmerkelijke frisheid en een ongekende zuiverheid, werden in de 19e eeuw hoog geprezen door o.a. J.F. Willems, Blommaert en Serrure die hem de "prins der Vlaamse dichters" noemden. Helaas werd hij door een zwakke gezondheid, een onstandvastig karakter, een ingebeelde miskenning, doodsgedachten die hem ongenadig achtervolgen en ongunstige tijdsomstandigheden afgeremd. Had hij te Gent omstreeks 1615 een uitgever kunnen vinden voor zijn minneliederen, dan was hij waarschijnlijk van groter betekenis geworden voor de Vlaamse letteren. In

Nederland waren zijn kansen verkeken toen Vondel, Hooft en Bredero het woord namen. “De schaduw van Heinsius... maar als dichter staat hij hoger dan de door hem zo zeer bewonderde en benijde Heinsius.” In 1626 en 1630 verschenen ook nog twee treurspelen, eigenlijk declamatoria met reizangen, **Belech van Leyden** en **Ontset van Leyden. Blyeindich spel**. Als beschermeling en bewonderaar van Daniël Heinsius, dichter en historicus, vertaalde hij diens “De contemptu mortis” als **Verachting des doods** (1625).

Als Latijns dichter schreef hij **Poëmata** (1622), herhaaldelijk herdrukt. Hij schreef ook toneelstukken: **Elegiae et Silvae** en drie toneelstukken die in 1621 samen uitgegeven werden als **Rosimunda, Esther** en **Maria Stuarta**. Het laatste werd na zijn overgang tot het protestantisme omgewerkt tot **Maria Graeca** in gereformeerde zin. Al deze Latijnse werken staan sterk onder de invloed van zijn neef Daniël Heinsius.

Literatuur

Ph. Blommaert, *De Nederduytsche schrijvers van Gent*, Gent, 1861.

O. Dambre, Marginalia bij Jacob van Zevecotte's Nederduytsche dichten, *Tijdschrift voor Nederlandse Taal- en Letterkunde*, nr. 26, 1938.

A. Keersmaekers, Rosimunda, *Kultureel Jaarboek voor de provincie Oost-Vlaanderen over het jaar 1955* (1960).

Nationaal Biografisch Woordenboek, deel IV, p. 987-996.

Daniël Van Ryssel

Noot van de redactie: Onze huidige Vrouwebroersstraat kreeg die naam in 1942. Voorheen was dit de Kuiperstraat. Op een gegeven moment werd die naam gewijzigd en werd het Jacob van Zevecotestraat, waarna het toch weer Kuiperstraat werd. We kennen de reden niet van dit intermezzo.

Foto, zie “Patershol - Façades” p. 117.